

NOIA DESENGANYADA JULIA MÖLLER, L'ALOMA JUVENIL DEL LLIBRET DE LLUÍS ARCARAZO SOBRE LA NOVEL·LA QUE RODOREDA VA ESCRIURE EL 1938 I VA REVISAR EL 1969.

Joan Lluís Bozzo i **Dagoll**
Dagom tanquen l'Any Rodoreda al TNC amb un **musical** que adapta la novel·la de l'escriptora

una intel·ligència que no esquiven els sentiments, però tampoc serveixen com un mecanisme fàcil per commoure el lector o, en aquest cas, l'espectador". La seva versió respecta tota la riquesa verbal de Rodoreda, el seu talent descriptiu, el pessimisme subjacent en la novel·la i la força dels seus personatges.

Alguns d'ells, és cert, no apareixen a l'*Aloma* teatral. La protagonista, però, no només conserva aquesta força sinó que, fins i tot, surt potenciada, afavorida, en el seu salt a escena. És aquella Aloma desdoblada en dues dones i interpretada per Julia Möller, un jove valor del musical que ja va treballar sota les ordres de Bozzo a *Mar i cel*, i la sempre excel·lent Carme Sansa. L'una i l'altra representen l'ahir i l'avui, la impulsivitat davant el desengany. Una

dualitat que s'intueix sobre el paper, i que regna a l'escenari.

Josep Julien, Ferran Frauca, Carlos Gramaje, Anna Moliner i Gisela són altres de les veus que narren la història d'aquesta noia solitària, marcada pel suïcidi del seu germà i insensible als plaers de la vida. "l'Amor em fa fàstic!", exclama Aloma en la seva primera línia de text. Una afirmació en què molta gent va voler entreveure el mateix recel de Rodoreda cap a l'amor (¿o cap al matrimoni?), apun-

tant-se a aquell corrent d'analistes que troben en la seva obra clares referències biogràfiques. En qualsevol cas, el que hi ha en Aloma, el musical, és una voluntat per entendre i respectar el treball d'una escriptora que és clau en la literatura catalana del segle XX.

Alfonso de Vilallonga ha compost les 19 cançons que embasten una dura vida

MADAME BUTTERFLY

Passejada de **Ramon Oller** per l'amor i la mort amb la companyia de dansa Metros

ANTONIO JOSÉ NAVARRO

ajnavarro@elperiodico.com

És per tots coneguda la dedicació i fermesa de Ramon Oller, juntament amb els components de Metros—Companyia de Dansa, a l'hora d'acostar la dansa contemporània al gran públic. I aquesta vegada ho fa de la mà d'una història d'amor tan punyent com la *Madama Butterfly*, popularitzada per la fabulosa òpera de Giacomo Puccini. Recordem que l'origen d'aquest drama líric es troba en una peça teatral de David Belasco que, al seu torn, es va inspirar en el llibre de Pierre Loti, *Madame Chrysanthe*, per articular-la. Igual que en la novel·la i la seva translació operística, l'obra d'Oller explica l'idil·li entre B. F. Pinkerton, un oficial de la marina dels EUA, i una geisha anome-

nada Cio-Cio-San. Però el que comença com una espècie de capritx exòtic acabarà convertint-se en una passió destructiva per a tots dos.

Captivat per aquest argument, Ramon Oller crea un nou llenguatge per transmetre els complexos sentiments que embarguen els protagonistes i els condueixen cap a la tragèdia. D'aquí ve que la plàstica de les coreografies ens ofereixi un exquisit i torbador retrat de l'estat anímic dels personatges, carregada de sensualitat i erotisme, de dolor i angoixa. *Madame Butterfly, la traïció* no és únicament un prodigi de tècnica interpretativa per part dels ballarins, sinó també un vistós treball estètic, on la música, la il·luminació, l'escenografia i el vestuari es converteixen en un perfecte complement per a la feina de Ramón Oller i Metros.

DANSA MADAME BUTTERFLY, LA TRAÏCIÓN / TEATRE CONDAL // FINS AL 9 DE NOVEMBRE // DJ. I DV., 20.00 H; DS., 21.30; DG., 18.00 // 13-19 €

LA MAGA I EL CLUB DE LA SERPIENTE

Quim Lecina dirigeix un concert de jazz escenificat amb fragments de 'Rayuela'

JOSÉ CARLOS SORRIBES

jcsorribes@elperiodico.com

Com a prèvia de l'estrena de *Sonata a Kreutzer*, Quim Lecina escalfa motors durant quatre dies al mateix Teatre Romea amb *La Maga i el Club de la Serpiente*, un espectral amb música en directe que va estrenar amb èxit a finals de l'any passat al Versus Teatre a partir de diversos fragments de *Rayuela*, la gran novel·la de Julio Cortázar.

Situem aquesta referència literària: París, anys 50. El Club de la Serpiente, unes golfes al barri St-Germain-des Près. Un punt de trobada d'intel·lectuals per escoltar jazz, beure i discutir de relacions humanes, és a dir de política, art i literatura. Aquell material, que retrata la intel·lectualitat sorgida en la dècada que

va seguir la segona guerra mundial, li va servir a Lecina per elaborar un concert escenificat que transcendeix les tradicionals etiquetes escèniques, en una incertesa dramàtica que barreja el factor textual amb el musical.

Cançons de Louis Armstrong, Bessie Smith, Coleman Hawkins i Duke Ellington, entre altres, componen la banda sonora de *La Maga i el Club de la Serpiente*. Quim Lecina i l'actriu uruguaiana Andrea Fantoni s'encarreguen de la interpretació. Fantoni és La Maga, l'enigmàtic personatge de Cortázar. La cantant Laia Porta, mentrestant, posa la veu a la música del grup Swingset: Àngel Molas (saxo baríton i saxo soprano), Sergio Fructuoso (saxo alt), Miquel Donat (trompeta), Víctor González (trombó), Octavi Bañuls (piano), Pep Rius (contrabaix) i Olivier Rocque (bateria).

MUSICAL LA MAGA I EL CLUB DE LA SERPIENTE / TEATRE ROMEA // DEL 23 AL 26 D'OCTUBRE // DIJOURS A DISSABTE, 21.00 H; DIUMENGE, 18.00 // 17-21 €